

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΝΟΜΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ
ΤΜΗΜΑ Β2 ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 210 9521792
ΦΑΞ : 210 9531321

Καλλιθέα, 3/02/2015

Αριθμός απόφασης: 3

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 70B' «Ειδική Διοικητική Διαδικασία – Ενδικοφανής Προσφυγή» του ν. 2238/1994 (Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος, ΦΕΚ Α' 151), όπως αυτές προστέθηκαν με το ν.4152/2013, περίπτωση 1, υποπαράγραφος Α.5, παράγραφος Α, άρθρο πρώτο (ΦΕΚ Α'107), καθώς και τις διατάξεις της περίπτωσης 2α της ίδιας υποπαραγράφου του ίδιου νόμου.

β. Της αριθ. Δ6Α1198069 ΕΞ 2013/30.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ 3367/31.12.2013, Τεύχος Β') «Μετονομασία και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων και της εσωτερικής διάρθρωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών».

γ. Τις διατάξεις του Π.Δ. 111/14 (ΦΕΚ Α' 178/29.08.2014).

2. Τις διατάξεις του άρθρου 7 της ΠΟΛ 1002/2013 (ΦΕΚ Β'55/16.1.2014) Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων περί εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 63 του ν.4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία – Ενδικοφανής Προσφυγή), όπως αυτό τροποποιήθηκε και ισχύει από 1.01.2014.

3. Τις διατάξεις των παραγράφων 5, 6 και 7 του άρθρου 46, του άρθρου 55 καθώς και του άρθρου 63 του ν.4174/2013 (ΦΕΚ 170/Α'/26.07.2013), όπως ισχύουν.

4. Τις διατάξεις της Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων ΠΟΛ.1282/2013 (ΦΕΚ 54/Β'/16.01.2014), που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση της παραγράφου 6 του άρθρου 46 του ν.4174/2013.

5. Την ΠΟΛ 1069/04.03.2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.
6. Την με αριθ. πρωτ. Δ.Ε.Δ. 0012895 ΕΞ 2014 (ΦΕΚ 975/τ. Β'/17-04-2014) απόφαση για «παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής» του Προϊσταμένου της Δ/σης Επίλυσης Διαφορών.
7. Την ΠΟΛ 1005/30.12.2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών για την «Επιμήκυνση των προθεσμιών για την έκδοση αποφάσεων επί αιτήσεων αναστολών και επί ενδικοφανών προσφυγών ενώπιον της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης».
8. Την υπ' αριθ./22.07.2014 πράξη του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. με την οποία γνωστοποιήθηκαν τα μέτρα διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου, σε βάρος της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «.....» με Α.Φ.Μ., αρμοδιότητας Δ.Ο.Υ. (πρώην Δ.Ο.Υ.) που εδρεύει στην, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 του ν.4174/2013, όπως ισχύουν.
9. Την υπ' αριθ./01.10.2014, συμπληρωματική ως προς τα συνυπόχρεα πρόσωπα, πράξη του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. με την οποία γνωστοποιήθηκαν τα μέτρα διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου, σε βάρος του με Α.Φ.Μ., αρμοδιότητας Δ.Ο.Υ., σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 του ν.4174/2013, όπως ισχύουν.
10. Την από 22.07.2014 Ειδική Έκθεση Ελέγχου της Δ.Ο.Υ., σχετικά με την ανωτέρω ανώνυμη εταιρεία, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 του ν.4174/2013, όπως ισχύουν.
11. Την από 01.10.2014, συμπληρωματική ως προς τα συνυπόχρεα πρόσωπα, Ειδική Έκθεση Ελέγχου του άρθρου 46 του ν.4174/2013, όπως ισχύει.
12. Την με αριθμό πρωτ. και ημερομηνία/19.11.2014, κατατεθείσα στην Δ.Ο.Υ. ενδικοφανή προσφυγή του, καθώς και τα συνημμένα σε αυτή, κατά της υπ' αριθ./01.10.2014 πράξης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. για τη λήψη διασφαλιστικών του Δημοσίου συμφέροντος μέτρων.
13. Την από 24.11.2014 έκθεση απόψεων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. επί της ανωτέρω ενδικοφανούς προσφυγής.
14. Την από 22.01.2015 εικόνα φορολογούμενου, από το σύστημα TAXIS, της ως άνω ανώνυμης εταιρείας.
15. Την από 30.01.2015 εισήγηση του Β2 Τμήματος της Υποδιεύθυνσης Νομικών Θεμάτων της Υπηρεσίας μας.

Επί της από 19.11.2014 και με αριθ. πρωτ. κρινόμενης ενδικοφανούς προσφυγής

του με Α.Φ.Μ., και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων καθώς και των προβαλλόμενων λόγων της προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Ο προσφεύγων με την υπό κρίση προσφυγή αιτείται την ακύρωση και εξαφάνιση της αριθ. πρωτ. /1.10.2014 πράξης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., με την οποία επιβλήθηκαν σε βάρος του τα μέτρα διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 του ν.4174/2013, για τους κάτωθι, μεταξύ άλλων, λόγους:

α) Ισχυρίζεται ότι ουδέποτε ήταν Πρόεδρος του Δ.Σ. της ανώνυμης εταιρείας «.....» και δεν συμμετείχε στις εργασίες της ενώ υποστηρίζει ότι το πρακτικό είναι πλαστό.

β) Οι παραβάσεις για τις οποίες κατηγορείται φέρονται να τελέστηκαν σε χρόνο κατά τον οποίο δεν έφερε την ιδιότητα του Προέδρου και Διευθύνοντος Συμβούλου. Όσον δε αφορά την έκδοση εικονικών τιμολογίων δεν αναφέρονται οι ημερομηνίες έκδοσής τους ώστε να διαπιστωθεί αν κατά το χρόνο έκδοσης και λήψης έφερε την ως άνω ιδιότητα.

γ) Η Έκθεση Ελέγχου και η πράξη επιβολής των μέτρων είναι παντελώς ανατιολόγητες ως προς την αποδιδόμενη λήψη εικονικών αφού δεν αναφέρουν σε τι αφορούν αυτά τα τιμολόγια, ποιες είναι οι επίμαχες συναλλαγές και για ποιο λόγο κρίνονται ως εικονικές με συνέπεια να μην μπορεί να ασκήσει αποτελεσματικά το συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα της προηγούμενης ακρόασης (άρθρο 20 παρ. 1).

δ) Παραβιάζονται τα άρθρα 5, 17, και 25 του Συντάγματος καθώς και το άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α., και συγκεκριμένα η δέσμευση των τραπεζικών λογαριασμών παραβιάζει το δικαίωμα συμμετοχής στην οικονομική ζωή της χώρας, το δικαίωμα ιδιοκτησίας. Το μέτρο της δέσμευσης των τραπεζικών λογαριασμών επιβάλλεται ταυτόχρονα στο νομικό πρόσωπο και στα πρόσωπα που ασκούσαν τη διοίκηση αυτού, η σωρευτική όμως αυτή επιβολή δεν παρίσταται αναγκαία και είναι δυσανάλογη καθώς ο σκοπός της ρύθμισης θα μπορούσε να επέλθει με μόνη την επιβολή του μέτρου στο νομικό πρόσωπο. Επίσης στον νόμο δεν περιγράφονται με σαφήνεια η διάρκεια επιβολής του μέτρου, οι περιπτώσεις άρσης και μη εφαρμογής αυτών καθώς και τα πρόσωπα στα οποία επιβάλλονται. Επιπλέον το μέτρο της δέσμευσης είναι δυσανάλογο, κατά παράβαση της αρχής της αναλογικότητας, καθώς ο σκοπός του νομοθέτη θα μπορούσε να επιτευχθεί με ηπιότερα μέσα.

Όπως προκύπτει από την 30.01.2015 γενική εικόνα φορολογούμενου του συστήματος TAXIS, ο προσφεύγων έχει ατομικές ληξιπρόθεσμες οφειλές προς το Δημόσιο ύψους 65.040,68 ευρώ (κεφάλαιο), ενώ εμφανίζεται συνυπεύθυνος για ληξιπρόθεσμες οφειλές οι οποίες ανέρχονται σε 2.990.838,31 ευρώ (κεφάλαιο), και οι οποίες αφορούν οφειλές της ανώνυμης εταιρείας «.....».

Επειδή, για πράξεις που εκδίδονται από 01.01.2014, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 63 του ν.4174/2013 όπως ισχύει: «ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί οποιαδήποτε πράξη που έχει εκδοθεί σε βάρος του από τη Φορολογική Διοίκηση ή σε περίπτωση σιωπηρής άρνησης, οφείλει να υποβάλει ενδικοφανή προσφυγή με αίτημα επανεξέτασης της πράξης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας από την Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης της Φορολογικής Διοίκησης ...».

Ειδικότερα, όσον αφορά την με αριθ. πρωτ./1.10.2014 προσβαλλόμενη πράξη του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., για την εφαρμογή των μέτρων διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου, σύμφωνα με την παρ. 1 του ίδιου άρθρου και νόμου (Κ.Φ.Δ.), αυτή εμπροθέσμως και παραδεκτώς προσβάλλεται με την παρούσα ενδικοφανή προσφυγή ενώπιον της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

Επειδή, η ως άνω προσβαλλόμενη πράξη είναι νόμιμη, πλήρως αιτιολογημένη και ορθώς εφαρμόστηκε σε βάρος του προσφεύγοντος, για τους κάτωθι λόγους:

Επειδή, όσον αφορά τον πρώτο ισχυρισμό του προσφεύγοντος ότι ουδέποτε διέτελεσε Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «.....», αυτός απορριπτέος τυγχάνει ως αβάσιμος, αφού αφενός δεν προσκομίζει αποδεικτικά στοιχεία ικανά να τεκμηριώσουν τα όσα επικαλείται και αφετέρου από τα πρακτικά Δ.Σ., τα οποία είναι ισχυρά και έχουν δημοσιευτεί στα αριθ./01.03.2005 και/19.09.2006 Φ.Ε.Κ. (τεύχος Α.Ε. & Ε.Π.Ε.) τηρουμένης της διαδικασίας δημοσίευσης των πράξεων και των στοιχείων των ανωνύμων εταιρειών, όπως αυτή προβλέπεται από το άρθρο 20 του ν. 2190/1920, καθώς και λαμβάνοντας υπόψη ότι η δημοσίευση αυτή είναι μείζονος σημασίας, φέρεται να αναλαμβάνει τη θέση του Προέδρου & Διευθύνοντος Συμβούλου και νομίμου εκπροσώπου στις 03.02.2005 και να τη διατηρεί μέχρι 25.06.2006.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις των παρ. 5 έως 7 του άρθρου 46 του ίδιου νόμου, σε περιπτώσεις διαπίστωσης σημαντικής φοροδιαφυγής επιβάλλονται προληπτικά ή διασφαλιστικά του δημοσίου συμφέροντος μέτρα, άμεσου και επείγοντος χαρακτήρα.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 46 του ίδιου ως άνω νόμου: «5. Εφόσον η Φορολογική Διοίκηση διαπιστώνει παραβάσεις φοροδιαφυγής κατά την έννοια των περιπτώσεων β' και γ' της παρ. 1 του άρθρου 55 αθροιστικά άνω του ποσού των εκατό πενήντα χιλιάδων (150.000) ευρώ ή κατά την έννοια των περιπτώσεων δ' και ε' της παρ. 1 του άρθρου 55 του Κώδικα εφόσον η αξία των συναλλαγών των φορολογικών στοιχείων υπερβαίνει αθροιστικά το ποσό των τριακοσίων χιλιάδων (300.000) ευρώ, μπορεί βάσει ειδικής έκθεσης ελέγχου, να επιβάλλει σε βάρος του παραβάτη προληπτικά ή διασφαλιστικά του δημοσίου συμφέροντος μέτρα άμεσου και επείγοντος χαρακτήρα. Στην περίπτωση αυτή δεσμεύεται το πενήντα τοις εκατό (50%) των καταθέσεων, των πάσης φύσεως λογαριασμών και παρακαταθηκών και του περιεχομένου των θυρίδων του παραβάτη. Το μη χρηματικό περιεχόμενο θυρίδων και οι μη χρηματικές παρακαταθήκες, δεσμεύονται στο σύνολό τους.».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις της επόμενης παραγράφου του ως άνω άρθρου και νόμου: «6. Τα μέτρα της παραγράφου 5 επιβάλλονται σωρευτικά σε βάρος των ομορρύθμων εταίρων προσωπικών εταιριών, καθώς και σε βάρος κάθε προσώπου εντεταλμένου από οποιαδήποτε αιτία στη διοίκηση ή διαχείριση ή εκπροσώπηση οποιουδήποτε νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας από την τέλεση της παράβασης και εφεξής, ανεξάρτητα αν έχουν αποβάλει την ιδιότητα αυτή στην περίπτωση οποιασδήποτε παράβασης φοροδιαφυγής των περιπτώσεων β' και γ' της παρ. 1 του άρθρου 55 και κατά την τέλεση αυτής στην περίπτωση οποιασδήποτε παράβασης φοροδιαφυγής των περιπτώσεων δ' και ε' της παρ. 1 του άρθρου 55 του Κώδικα».

Επειδή, σύμφωνα με την περίπτωση α' της παραγράφου 1 της ΠΟΛ 1282/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, με την οποία εξειδικεύονται τα πρόσωπα σε βάρος των οποίων επιβάλλονται τα ως άνω μέτρα, ορίζεται ότι: «α) Για ημεδαπές ανώνυμες εταιρείες, στους προέδρους και αντιπροέδρους των Δ.Σ., στους διευθύνοντες, εντεταλμένους, συμπράττοντες συμβούλους, στους διοικητές, στους γενικούς διευθυντές, ως και εν γένει σε κάθε πρόσωπο εντεταλμένο είτε άμεσα από το νόμο είτε από ιδιωτική βούληση είτε με δικαστική απόφαση είτε από οποιαδήποτε αιτία στη διοίκηση ή διαχείριση ή εκπροσώπηση αυτών. Αν ελλείπουν όλα τα παραπάνω πρόσωπα, τα μέτρα επιβάλλονται στα μέλη των διοικητικών συμβουλίων των εταιρειών αυτών».

Επειδή, συμπληρωματικά, και σύμφωνα με το αριθ. Φ.Ε.Κ. (τεύχος Α.Ε. & Ε.Π.Ε.) ο προσφεύγων υπήρξε μέλος του Δ.Σ. της εταιρείας «.....» από τη σύσταση της, την, και σε συνδυασμό με τα ως άνω οριζόμενα στο άρθρο 2 περ. α' της ΠΟΛ 1282/31.12.2013, επειδή εξέλειπαν τα πρόσωπα που ήταν εντεταλμένα στη διοίκηση ή διαχείριση ή εκπροσώπηση της ως άνω εταιρείας, τα μέτρα επιβάλλονται στα μέλη των διοικητικών συμβουλίων των εταιρειών αυτών και συνεπώς ο προσφεύγων αποτελεί πρόσωπο σε βάρος του οποίου επιβάλλονται τα διασφαλιστικά του δημοσίου συμφέροντος μέτρα.

Κατόπιν των ανωτέρω και ο δεύτερος ισχυρισμός πρέπει να απορριφθεί, αφού οι παραβάσεις φοροδιαφυγής που τελέστηκαν πριν και κατά τη διάρκεια της θητείας του ως Προέδρου και Διευθύνοντος Συμβούλου της ως άνω εταιρείας υπερβαίνουν τα όρια του παραπάνω άρθρου 46 του ν.4174/13, τόσο ως προς την παράβαση της μη απόδοσης Φ.Π.Α. όσο και ως προς την λήψη εικονικών φορολογικών στοιχείων, αλλά και αθροιστικά, καθώς η ευθύνη για την τέλεση της παράβασης δεν είναι απαραίτητο να ταυτίζεται χρονικά με την έναρξη της θητείας εκάστου προσώπου, αλλά είναι δυνατόν να προηγείται αυτής, και πάντως να έχει τελεστεί μέχρι του χρονικού σημείου της λήξης της θητείας αυτού.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 6, σε συνδυασμό με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 4 της ΠΟΛ 1282/13 (ΦΕΚ Β' 54/16.01.2014), η Ειδική Έκθεση Ελέγχου συντάσσεται από την Φορολογική Αρχή κάθε φορά που αυτή διαπιστώνει, κατόπιν φορολογικού ελέγχου, παραβάσεις φοροδιαφυγής, κατά την έννοια του άρθρου 55 του ίδιου ως άνω νόμου (Κ.Φ.Δ.) και δι' αυτής επιβάλλονται σε βάρος των παραβατών τα ως άνω προληπτικά ή

διασφαλιστικά του δημοσίου συμφέροντος μέτρα. Η Ειδική Έκθεση Ελέγχου βασίζεται στις διαπιστώσεις του ελέγχου και πάνω στο σώμα αυτής αναφέρονται και αναλύονται τα πραγματικά περιστατικά, η επεξεργασία των στοιχείων - οι διαπιστώσεις επ' αυτών, οι διαπιστωθείσες παραβάσεις, το συμπέρασμα που ο έλεγχος κατέληξε καθώς και οι διατάξεις σύμφωνα με τις οποίες διενεργήθηκε ο φορολογικός έλεγχος.

Εν προκειμένω, στο σώμα της από 22.07.2014 Ειδικής Έκθεσης Ελέγχου της Δ.Ο.Υ. και της από 01.10.2014 συμπληρωματικής, ως προς τα συνυπόχρεα πρόσωπα, Ειδικής Έκθεσης Ελέγχου της ίδιας Φορολογικής Αρχής, για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 46 του ν.4174/2013, οι οποίες συντάχθηκαν ύστερα από τη διενέργεια ελέγχου που η εν λόγω Υπηρεσία πραγματοποίησε, αναφέρονται οι ισχύουσες διατάξεις, οι διαπιστώσεις του ελέγχου και το πόρισμα αυτού ενώ περαιτέρω, στο από 14.07.2014 σημείωμα διαπιστώσεων ελέγχου βάσει των άρθρων 28 και 62 του ν.4174/13 (Κ.Φ.Δ.) αποδεικνύονται πλήρως οι αποδιδόμενες παραβάσεις και εκτίθενται λεπτομερώς και με σαφήνεια τα αίτια του ελέγχου, έχουν δε αναφερθεί και ληφθεί υπόψη όλα τα στοιχεία εκείνα που ο έλεγχος είχε στη διάθεσή του, οι - ανά χρήση και φορολογία - διαπιστώσεις και τα αποτελέσματα του φορολογικού ελέγχου.

Επειδή, σε κάθε περίπτωση η έλλειψη αιτιολογίας από το σώμα της ειδικής έκθεσης ελέγχου και της προσβαλλόμενης πράξης δεν αποτελεί λόγο ακύρωσης της με αριθ./1.10.2014 πράξης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. για τη διασφάλιση των συμφερόντων του δημοσίου, αφού δεν είναι ανάγκη να εμπεριέχεται στο σώμα αυτής αλλά να προκύπτει και από το σχετικό φάκελο. Σε κάθε περίπτωση όμως, το αιτιολογικό της ειδικής έκθεσης και το αποδεικτικό υλικό του φακέλου είναι φανερό ότι ελήφθησαν υπόψη των αρμοδίων αρχών, προκειμένου να σχηματιστεί η κρίση τους. Συνεπώς, λαμβανομένου υπόψη των ανωτέρω, ο τρίτος ισχυρισμός του προσφεύγοντος τυγχάνει απορριπτέος.

Επειδή, όσον αφορά τον τελευταίο ισχυρισμό του προσφεύγοντος σχετικά με τα προβλήματα που δημιουργούνται στην οικονομική ελευθερία και επαγγελματική δραστηριότητα αυτού, αναφέρουμε ότι, τα διασφαλιστικά του δημοσίου συμφέροντος μέτρα που έχουν εφαρμοστεί σε βάρος του, ουδόλως περιορίζουν την οικονομική του ελευθερία καθόσον δεν εμποδίζεται με κανένα τρόπο η άσκηση οποιασδήποτε οικονομικής δραστηριότητας. Επιπλέον, η δέσμευση των καταθέσεων, των πάσης φύσεως λογαριασμών και παρακαταθηκών, αφορά μόνο το πενήντα τοις εκατό (50%) αυτών, ενώ το υπόλοιπο παραμένει στην διάθεσή του και η χρήση του δεν υπόκειται σε κάποιου είδους περιορισμό. Επίσης, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 3 της ΠΟΛ 1282/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, οι ως άνω δεσμεύσεις δεν εφαρμόζονται για ποσά μισθών και συντάξεων που κατατίθενται σε αυτούς, για εκπλήρωση φορολογικών και ασφαλιστικών υποχρεώσεων καθώς και για αποδοχές εργαζομένων και ασφαλιστικών εισφορών που καταβάλλονται από τον παραβάτη.

Επειδή στις δεσμεύσεις που επιβάλλονται από τη Φορολογική Διοίκηση συμπεριλαμβάνεται και η μη παραλαβή και μη χορήγηση εγγράφων που απαιτούνται για τη

μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων, με κανένα τρόπο αυτό δεν οδηγεί στην οικονομική εξόντωση του παραβάτη και δεν συνεπάγεται στέρηση της δυνατότητας χρήσης και αξιοποίησης των περιουσιακών στοιχείων αφού τα στοιχεία αυτά δεν προσημειώνονται, κατάσχονται ή εκπλειστηριάζονται και έχουν τη δυνατότητα να τα διαχειριστούν με κάθε τρόπο. Συνεπώς οι περιορισμοί που επιβάλλονται στην απόλαυση του δικαιώματος της ιδιοκτησίας του διοικούμενου με τα θεσπιζόμενα ως άνω μέτρα δεν επιφέρουν μόνιμη αλλαγή στην περιουσιακή του κατάσταση, δεν αναιρούν τον πυρήνα του δικαιώματος αλλά περιορίζουν για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα ορισμένους τρόπους άσκησής του προκειμένου να αποτραπεί η εξαφάνιση από το τελευταίο κάθε περιουσιακού του στοιχείου μέχρι το χρόνο που θα καταστεί δυνατή από το Δημόσιο η αναγκαστική εκτέλεση για την ικανοποίηση των απαιτήσεών του και η εν γένει εξασφάλιση της εκπλήρωσης της υποχρέωσης συνεισφοράς στα φορολογικά βάρη. Εξάλλου είναι επιτρεπτός ο περιορισμός των ατομικών δικαιωμάτων με νόμο για λόγους δημοσίου συμφέροντος, με την προϋπόθεση ότι δεν αναιρείται η ουσία – ο πυρήνας – του εκάστοτε ατομικού δικαιώματος, γεγονός που συμβαίνει όταν η άσκησή του υποβάλλεται σε απόλυτες απαγορεύσεις ή δυσχεραίνεται υπέρμετρα με εκτεταμένους ή υπερβολικούς κατά περιεχόμενο ή κατά τόπο ή κατά χρονική διάρκεια περιορισμούς.

Επειδή, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 6 του ως άνω άρθρου και νόμου: *«Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα εξειδικεύονται τα πρόσωπα της προηγούμενης παραγράφου, καθορίζονται οι περιπτώσεις κατά τις οποίες τα μέτρα αίρονται εν όλω ή εν μέρει και οι περιπτώσεις μη εφαρμογής τους, προσδιορίζεται ο χρόνος διατήρησης αυτών και κάθε άλλο ειδικότερο θέμα»*. Περαιτέρω, με την ΠΟΛ. 1282/ 31.12.2013 Απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, η οποία εκδόθηκε μετά την ως άνω νομοθετική εξουσιοδότηση, και συγκεκριμένα στο άρθρο 2 εξειδικεύονται τα πρόσωπα σε βάρος των οποίων επιβάλλονται τα μέτρα, στο άρθρο 3 καθορίζονται οι περιπτώσεις μη εφαρμογής των μέτρων και στο άρθρο 6 ορίζονται οι περιπτώσεις ολικής ή μερικής άρσης των μέτρων, στις οποίες περιλαμβάνεται και το χρονικό όριο επιβολής αυτών.

Επειδή, η επικαλούμενη εκ μέρους του προσφεύγοντος «δυσαναλογία» μεταξύ της διοικητικής κύρωσης και των διαπραχθεισών παραβάσεων, είναι ουσιαστικά αβάσιμη διότι τέτοια σχέση «αναλογικότητας» δεν καθορίζεται από τις διατάξεις. Είναι γνωστό δε ότι στο φορολογικό δίκαιο οι διατάξεις ερμηνεύονται «γραμματικά» και όχι «αναλογικά». Τα επιβαλλόμενα μέτρα έχουν απολύτως αυστηρό χαρακτήρα και η Διοίκηση προβαίνει σε διαπιστωτικού χαρακτήρα αποτίμηση των πραγματικών περιστατικών και υπαγωγή τους στον κανόνα δικαίου πριν την εφαρμογή των διατάξεων. Είναι προφανές δε ότι με βάση τα προαναφερθέντα, τα μέτρα που λαμβάνονται από τη Διοίκηση, προληπτικά και όχι κατασταλτικά, είναι κατάλληλα και αποτελεσματικά για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού, χωρίς τα επερχόμενα μειονεκτήματα να υπερσκελίζουν τα πλεονεκτήματα.

Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, ορθώς εφαρμόστηκαν οι διατάξεις σύμφωνα με τις οποίες

εκδόθηκε η αριθ./1.10.2014 πράξη του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., για τη διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου, σε βάρος του προσφεύγοντος καθώς οι προϋποθέσεις εφαρμογής των ως άνω μέτρων εξακολουθούν να υφίστανται.

Αποφασίζουμε

Απορρίπτουμε την με αριθ. πρωτ./19.11.2014 ενδικοφανή προσφυγή του με Α.Φ.Μ., αρμοδιότητας Δ.Ο.Υ., με την οποία αιτείται την ακύρωση και εξαφάνιση των μέτρων διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου που έχουν επιβληθεί σε βάρος του, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 του ν.4174/2013, με την αριθ. πρωτ./1.10.2014 πράξη του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ.

Με εντολή του Προϊσταμένου της

Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών

Ακριβές Αντίγραφο

Η Υπάλληλος του Τμήματος

Διοικητικής Υποστήριξης

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΝΟΜΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ**

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥΛΙΑΣ

Σημείωση: Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμοδίων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (άρθ. 126 ν. 2717/99).